

[Ragnhild Andersen.]

sørgerpligter og i nogle tilfælde mennesker, der er slået ud af uforudsete hændelser.

Mit parti mener principielt, at mennesker, som uden egen skyld rammes af arbejdsløshed eller sygdom, bør have erstatning for arbejdstab i sådanne perioder. Det kan de ikke få efter dette forslag. De vil få en kommunehjælp, som i almindelighed er ringere end folkepensionen, men som, når folkepensionen er trådt i kraft, vil være en lille smule gunstigere for dem end den hjælp, der hidtil er ydet dem.

Da imidlertid efter mit partis opfattelse folkepensionens grundbeløb efter den 1. oktober, når folkepensionen omsider træder i kraft, vil være såre beskedne, vil det efter vor mening være mere retfærdigt at lade folkepensionen i henhold til § 39, stk. 1, altså pensionen for mindrebemidlede, være grænsen for kommunehjælps ydelse. Jeg begrundet dette synspunkt med grundbeløbene, som de ser ud fra 1. oktober i henhold til oktoberpristallet 1956. Der er for ægtepar i hovedstaden maksimalt tale om 5 112 kr., i købstæderne 4 848 kr. og i landkommunerne 4 452 kr. Der er naturligvis her tale om ægtepar uden børn, idet børnetillægget jo beregnes særskilt. For enlig stillede er der tale om en højeste årlig indtægt af 3 396 kr. i København, i købstadkommunerne 3 264 kr. og i landkommunerne 2 976 kr. Det er svært i en by som Århus, som jo var på tale for et øjeblik siden, at klare sig med en indtægt, som maksimalt fra 1. oktober vil udgøre 272 kr. om måneden. Sammenligner man disse indtægter med den gennemsnitlige arbejdsindtægt, vil man se, at der er en betydelig forskel imellem folkepensionens grundbeløb, som mit parti mener det vil være rimeligt at gøre til maksimum for kommunehjælpen, og arbejdsindtægten i almindelighed.

Jeg hørte med forbavselse venstres ordfører, det ærede medlem hr. Søren Andersen, for et øjeblik siden udtale, at 85 pct.s grænsen ikke var rimelig, fordi hjælpen derved blev urimelig stor i forhold til arbejdslønnen. Jeg siger, at jeg hørte det med forbavselse, for det forekommer mig dog, at familier, som uden egen skyld rammes af langvarig arbejdsløshed — det er jo

dem, der er tale om her — må have mulighed for at få en hjælp, der sikrer dem en forsvarlig forsørgelse af deres børn.

Det ærede medlem nævnte eksempelvis en familie med 5 børn, der altså kan komme op på 160 kr. om ugen i kommunehjælp, hvilket venstres ordfører fandt var for meget. Jeg gad vide, hvorledes det ærede medlem hr. Søren Andersen som fornuftigt menneske vil kunne hævde, at en familie med 5 børn i en længere periode skal kunne eksistere for 160 kr. om ugen. Jeg ved meget vel, at der — desværre — forekommer ugeindtægter på et så lavt niveau som 160 kr. Det var nogle af dem med denne lave ugeløn, der stod her udenfor den 13. april i fjor og protesterede, da folketingets medlemmer erklærede, at de skulle nøjes med 160 kr. om ugen. Det vil jeg bare minde det ærede medlem om, når han i dag, kan jeg forstå, antyder lidt af venstres toner, som de skal lyde til valget: at det er urimeligt, at en familieforsørger med 5 børn skal kunne nå op på en sådan indtægt — oven i købet efter en langvarig arbejdsløshedsperiode — som 160 kr. om ugen. Jeg finder, det vil være rimeligt at sikre dem et sådant beløb. Det er en kendsgerning, at der virkelig er lønarbejdere, som må nøjes med 160 kr. om ugen, og derfor nødes kvinderne til — uanset at der måske er 5 børn i hjemmet — at søge ud på arbejdsmarkedet. Dette forhold kan der siges meget om; jeg har kun lige tilladt mig at røre ved det, fordi jeg finder det ganske urimeligt at vende sig imod, at mennesker med sådanne forsørgerbyrder skal have mulighed for at få en understøttelse, så de kan forsørge deres familie. For det er jo udelukkende i kraft af børnetillæggene, at de når op på en så beskedne kommunehjælp som de beløb, jeg nævnte før. Almindelige mennesker, der ikke har børn, vil jo ikke komme op på det plan, hvor det ville være urimeligt at give dem som maksimum for kommunehjælp — og med hensyn til maksimum tænker man jo på dem, der virkelig er langvarigt arbejdsløse — samme beløb som folkepensionens nye grundbeløb. Mit parti anser det derfor for rimeligt, at langvarigt arbejdsløse, syge samt enlige mødre, som det i de fleste tilfælde drejer sig om, får ret til lige så meget som folkepensionisterne, ligesom vi mener, at kom-